

Veelvoorkomende T&C-formule fouten

Sommige auteurs houden zich niet (altijd) aan de formule van de serie. Voor hen gaat hieronder een praktisch lijstje van de meest gemaakte fouten. Hierin wordt steeds verwezen naar de Auteursinstructie 2022. Het verzoek aan auteurs en redacteurs is om met dit lijstje in de hand nog eens kritisch door het commentaar heen te gaan, waarbij ook een integrale lezing van de Auteursinstructie 2022 zeer wordt aanbevolen.

1. Onjuist gebruik van het commentaarkopje 'Inleidende opmerkingen' (zie Auteursinstructie, nr. 3, p. 11)
2. De tekst van het commentaarkopje of tussenkopje geeft geen goede indicatie van de inhoud van de aantekening of van de subaantekening (zie Auteursinstructie, nr. 5, p. 13 en nr. 11, p. 18).
3. Een en het zelfde artikellid wordt, zonder goede reden, in meer dan één aantekening besproken (zie Auteursinstructie, nr. 8, p. 16, samenvoegen van aantekeningen is dan vaak een oplossing).
4. Bij tussenkopjes die over een artikel onderdeel gaan, ontbreekt de verwijzing tussen haakjes naar het onderdeel.
Andere fout: soms wordt WEL de verwijzing naar het onderdeel gebruikt, maar ontbreekt de inhoudelijke tussenkop. (zie Auteursinstructie, nr. 8, p. 17).
5. Afwijken van de hoofdregel van artikel(lid)gewijze bespreking (zie Auteursinstructie nr. 9, p. 17).
6. Onjuist gebruik van het aantekeningkopje 'Algemeen' bij één aantekening. Bij één aantekening moet de aantekeningkop altijd 'Betekenis' zijn. In die gevallen waarin de andere aantekeningen niet de inhoud van het artikel als zodanig betreffen, maar bijvoorbeeld het oude recht of het overgangsrecht moet de eerste aantekeningkop ook 'Betekenis' luiden. (zie Auteursinstructie, nr. 10, p. 18)
7. Binnen de afzonderlijke aantekeningen wordt te weinig gebruik gemaakt van tussenkopjes (twee niveaus, zie Auteursinstructie, nr. 11, p. 18).
8. Bij meer dan één tussenkopje van het eerste niveau worden de tussenkopjes ten onrechte niet van een volgreep voorzien (Auteursinstructie nr. 11.1, p. 18).
9. Citeren uit rechterlijke uitspraken of parlementaire stukken, in plaats van een eigen, gereserveerde, parafraze (zie Auteursinstructie, nr. 16, p. 22).
10. Te kwistig verwijzen naar lagere rechtspraak en literatuur (zie Auteursinstructie, nr. 16, p. 22).
11. Ten onrechte stapelen van verwijzingen naar rechtspraak, bewerking na bewerking oudere rechtspraak handhaven, in plaats van de alleen nog relevante (zie Auteursinstructie nr. 16).
12. Het gebruik van onjuiste afkortingen (zie Auteursinstructie, nr. 23, p. 30).